

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך הכתוב: דוב איתן הכתב הראשי: אהרון דולב

השבועון המצוייר לאינפורמציה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אהל") ת.ד. 138, סל. (זמני) 69785 מען למברקים: "עולמסרס" משרד המערכת בירושלים רחוב דוד המלך (יוליאו), מול משרד הסעוד. משרד המערכת בחיפה: רחוב החלוץ 45, חדר 11, תל-אביב (4-8 אח"צ) 4661

מכתבים

חוק השבת

עד עכשיו לא התרשתי מכל הצעות על חוק השבת - צעקות של כמה בורגנים ונהני מניית. רק הודות למאמרכם על הכפייה הדתית (העולם הזה 766) נראה לי כל העניין באור הנכון: חוליה נוספת ברשת המאיימת להרוס לחלוטין את עיקר ההופש שלנו.

עמנואל רבה, תל אביב

אסתר לויט, תל אביב
כחתי שכל המשפחה תישן כדי לקרוא את העתון בשקט. במקום זה קצפתי ממיטתי ולא יכולתי עוד להרדם. בימים ששים אלה של עצבים מרוטים, אסור לפרסם מאמרים כאלה...

דוד אפשטיין, ירושלים

שוב רבורים על צעירים, גם ואומץ. ואני אומר לכם - כל הנוער המפורסם שלכם אינו אלא עדר כבשים. אחרת היה גם יעושה משהו מוזר.

אנב, האם פרס יצא חוק במדינה האוסר לאזרחים לצאת בשבת עם חפצים בכיס מעבר ל"תחום שבת"?

עוד לא מחכים, נכראה, למחסור בעור לנעליים.

לפיכך דוחקת הממשלה את כל הנוער החלוצי והאיריאליסטי לנקודה שישטרך להחליט: להיות או להרלו...

רוחי שמעוני, תל-אביב

זו השאלה. נערת השער

אילו שתקם היה אפשר אולי לסלול לכם.

עורך התכנית: דוש הצלם הראשי: סאול גולדמן
עורכי מדורים: מיכאל אלמו, יהיאל כשן, ניצה נבי, איתמר עילם.
משתתפים קבועים: סרנצה נורנברג, רפאל חיים, אוסקר טאובר, סיליס טיארי, יצחק לבני, צבי שש.
ראש-משרד, ירושלים: ראש-משרד, חיפה: נתן ריבון
סופרי-חוק: מונטי נייקובס, נכריאל הנן, שמואל מירון.
המ"ל: העולם הזה בע"מ, דפוס ישראל, תל-אביב

חוגי הרעים של העולם הזה

כל החברים שהמציאו את שאלותיהם למערכת או שהצטרפו בצורה אחרת לייזום חוגי הרעים מוזמנים להשתתף ביום עיון כללי שיתחיל ביום ו' 18.7.52 לפנות ערב ויסיימו במצואי השבת למחרת. יום העיון יתקיים בסמינריון גבעת מיכאל, ליד נס-ציונה.

על המשתתפים להביא עמם אוכל ליממה וחמי-יממה באוטובוס. על פרטי יום העיון וסדריו יבואו פרטים מלאים, בגליון הבא של העולם הזה.

כל ההברים הרוצים לקחת חלק בייזום ובחוגים כפעילים וכמדריכים מוזמנים לפנייה מוקדמת שתתקיים במשרד המערכת, ברח' גליקסון 8, תל-אביב, ביום ב' הבא, 14.7.52, בשעה 20:30. הזמנה זו מופנית גם לחברים שהציעו בכתב את עזרתם בארגון המיביצע.

הייתם.
2. בין יוזמי הלינה היו אמנם אנשים פרטיים שהשקפותיהם, כנעניות, אבל גם אנשים שהם חברי מפא"י, מרפ"ם, פרוגרסיבוס, ציונים כלליים וחרות, וכן הרבה מאור כלתי-מפלגתיים.
3. שום חבר מהכרי הלינה לא פרש ממנה כדי...
5. וביותר לא, "לאחר שנודע לו" כי היא נוסדה "ביומה כנעניות". כי מעולם לא שאלו חברי הלינה את זה וההשקפותיהם הפוליטיות. הענין המשותף היחיד לכולנו הוא מניעת הכפייה הדתית, ורק למטרה זו אנו מאוחדים. עוזי אורנן, מזכיר

קנה לי בית!

הרפורמה על הבית המשותף (העולם הזה 765) הייתה מתונה מדי. מדוברים אפשר היה לחשוב שבחור צעיר יכול אי-פעם להגיע לידה כזאת בכוח עצמו אם יסבל ויהסר מפסיק, זה לא נכון - אף אדם עובד אינו יכול היום לאסוף את אלפי הלויות לכך.

דוד שמואלי, תל-אביב
למה יש לרבה ולוילי?
היה גם אתה בחור טוב,
ובית משותף קנה לי
ואז אני אותך אוהב.
ואם אתה לי לא תתן
בית משותף בשדרות ח"ן
אני אתך לא אתחתן
רק עם בנו של השכן.

הוי בחור מסכן אני
בית משותף אין לי
והבחורה שלי
מבלבלת את מוחי.

צבי שורק, תל-אביב

התראה מגנבה

אנרת המנחם הראשונה אל המערכת הקוראת את עצמה העולם הזה:
אני, יוחנן המנחם בירדור, עבד השם הנאמן ושליחו המיוחר של ארגונו היושע המשיח, כותב אל מעלת כבודם אנשי מערכת העולם הזה, החסד והשלום והרחמים ונצחון, במלחמת ארמגדון" הקרובה, לכל ברניש המודה באשיותו ובמשיחיותו של ארגונו היושע המשיח, והרסות ודראון עולם למתנגדים לו.
אנשי מערכת העולם הזה הזהרו!

עבד השם הנאמן יהודה חנן בירדור
הגנרא והמכונה בשם יוחנן המנחם, ירושלים.

מערכת העולם הזה סומכת על ההבטחה:
כל ישראל יש להם חלק בעולם הבא.

חזרה למתי?

שהממשלה מנסה לחייב את השעון קדימה כדי לזכות לפחות בשעה אחת - ניהא. אך למה אתם מוזיזים את עיתונכם בחורש שלם - ונוסע על כך אחרונים - (שער העולם הזה 766 ובו התאריך 3.0.1952 במקום 3.7.1952)? האמנם יש לזים את הכרז למאמר הראשון שכאנתו גליון "חזרה למתי הביניים?"

ש. סאמט, איש "הארץ", תל-אביב
כל קשר בין השניים, הוא מקרי בלבד.

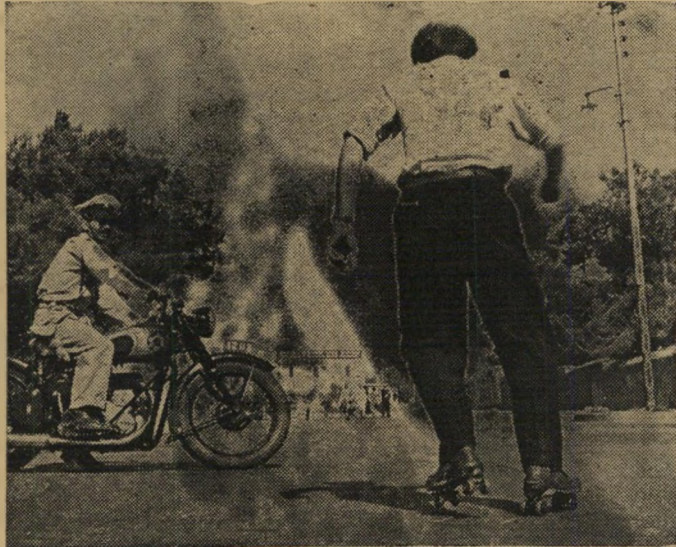
השער

לינדים בניו-יורק, דומה לכסית בתל-אביב, בהבדל קטן. שעת האפס, בה מתקבצים כוכבי כמות ברודותי, הוליבווד ואנשי הרדיו והטלביזיה מועתקת בשלוש שעות לעבר השחר. מעל למלתחה הגדולה תלויים תריסרי עניבות צבעוניות, אותן מקבל האורח שאיננו מדקדק במינטי לבוש. כמה ישראלים ילדו רעיון גאונני, הקפידו להופיע לקפה הבוהמה מדרגי עניבה ופרופי-חולצה, וכו בכך בעניבות חינום על חשבון הבית. אך, הם גם יסדו בצוארונם הפתוח סימן היכר לישראלים, שגונה חריפות עלייך נצרת המלחמה, לה נמאסה חלוקת העניבות חינום. הצילה את הכבוד הישראלי שירד פלאים, מאן גילו ישראלים בקשיש צבעוני: שושנה דאמרי, אליה הופנו עיני כל הנוכחים בהכנסת לראשונה לאולם בית-הקפה. נשים הביעו דעה בקול, שצוטטה למחרת עלייך שלושה כותבי מדורים בעיתוני הבוקר: "לראשונה שמופיע יופי ישראלי מזרחי של כמש פלוס קסם אישי שופע".
בהכנס דני (קרא לי מיסטר ו) תומאס לאולם, פנה ישר אל שושנה שהיתה מוקפת חובבי יופי מזרחי לרוב. השניים גילו קרבה כמעט משפחתית. כוכב הקולנוע דני תומאס, סיפר לשושנה שהוא והיא שכנים מלידה. מקום הולדתו: דמשק הסורית. שושנה הצטרפה, הסבירה לערבי שהתאקלם בהוליבווד שהיא נולדה בתימן. אחר הפתיחו השניים את הנוכחים בפנטזיה ערבית אותה צרר דני תומאס כשהוא מלווה בתנועות ידיים מרחיבות של שושנה דאמרי. למחרת קלט אולם טאוהוול הניו-יורקי את רוב יושבי לינדים שבאו לשמוע את שירי שושנה. בנייהם: גיוהן גארפילד המנוה, שהציע לשושנה תפקיד מזרחי באחד מסרטיו הבאים.

בוא עיני

אוטובוסי-שבת מס. 11

זה ה ה לפני שבוע, בשבת הראשונה של הנבלת התנועה. עברתי ברחוב י'9,



ירושלים, שהיה ריה ממכוניות והנה ראיתי מחזה זה שהחלטתי להנציחו בתמונה. הצלם וורנר בראון זוכה בפרס של 5 ליי בהן יוכל לקנות סקטים לעצמו.

קראטי. על כל פנים, ועד ארגון המש' תכנים (של נכים, משפחות חללים ותייר לים משחררים) לא הסתפק בבקשת סליחה, אלא הוסיף להתנצלות זו פסקה מעניינת: "מי כמונו יודע שאין משפחה אחת בא"י ישוב כולו, על כל שכבותיו ומעמדותיו, היה לוחם - כל הארץ היתה שדה מער' כה. מי כמונו יודע שאין משפחה אחת בא"י רץ אשר בניה לא היו בקוי האש..."

אדם הוזכר את אשר היה.
מי כמונו, החיילים, יודע שעל כל משי' פחה ששלחה את בנה לחזית, נמצאה משי' פחה שבנה היה חיוני לקיום משרד ביטוח, או מוכשר למלא תפקיד בשק"ם, או שטר' בת האומה דרשה שיסבול בניו-יורק במקום להתענג בגנבה. מי כמונו, החיילים, זוכר שבשעה שמיטב הנוער שכב בשוחות התי' גבשה אריסטוקרטיה שלמה של משתמטים, שתפשה חלק ניכר ואופייני של מנגנון ה' שלטון שקם בינתיים בעורף. מי כמונו, ה' חיילים, יודע שאלה הם אשר קבעו את רוח המדינה, ומוסיפים לקבוע אותה גם היום - מדינה בה יש חומרי בניין בשפע לשיכוני כל המפלגות, אך אין תקציב ו' חומרי בניין כדי לשכן את הנכים, משפחות החללים והחיילים המשוחררים.
אלו הן עובדות היסטוריות שהכרח הוא לזכור אותן. אם נשכח אותן, לא נבין לעו' לם מה יש לעשות לשינוי כיוון הגלגל.

אורי אבנרי